

Libanons blod sælges gennem en dødelig resolution på det fransk-amerikanske stridsmarked, med velsignelse og konspiration fra regenterne i muslimernes lande!

I dag blev Sikkerhedsrådets resolution 1701 udstedt. Resolutionen er relateret til jødestatens bestialske aggression på Libanon; en aggression som ikke har undladt mennesker, træer og sten. Resolutionen er udtænkt med udtrykket ”ophør af de militære fjendtlige kamphandlinger” i stedet for ildkampens ophør, og derefter den israelske hær tilbagetrækning samtidig med at internationale styrker sammen med den libanesiske hær – begge på 15.000 mand – rykker ind. Resolutionen inkluderede også tilbagetrækningen af Hizbollahs soldater til nord for Litani-floden samt iværksættelsen af resolution 1559, der bestemmer Hizbollahs afvæbning. Resolutionen undlod ikke at nævne frigivelsen af de to israelske fanger, som Hizbollah har taget under en kamphandling, uden krav eller betingelser, samtidig med at emnet om de libanesiske fanger blev efterladt uafgjort!

Før der kastes lys over resolutionens farlighed og uhyrlighed, ser vi tilbage på baggrunden for dette spørgsmål: Forholdene i Irak og Afghanistan er ikke forløbet, som USA har ønsket det. USA er druknet i en sump, som viser USA, at det er krævende og bliver langtrukket at komme ud derfra, og at særligt Irak er blevet til et varmt kampcentrum mod USA, og som USA kun kan reddes fra ved itjenestegørelsen af de omkringliggende stater i sagen. De mest fremtrædende stater er Iran og Syrien, som er stater, USA har en betydelig indflydelse i, men disse staters indtræden i dette anliggende sker ikke uden en omfattende opgørelse af regionens resterende spørgsmål, dvs. afviklingen af Mellemøstens krise. USA fandt ud af, at denne sag (den omfattende løsning) realiserer følgende forhold for USA i henhold til dens vurderinger:

- 1- At aflede opmærksomheden, om end midlertidigt, fra dens forbrydelser og skandaler i Irak og Afghanistan og fra dens fiasko i realiseringen af dens mål med dens aggression, samt at skabe en erklæret indgang for at overdrage Irak, eller en stor del af Irak, til Iran, ligesom det skete i 1975 e.Kr. i Libanon, da Libanon blev overdraget til Syrien med amerikansk varetægelse. Dermed vil den iranske atomkrise høre op, da det var USA, der plejede at hindre løsningen af krisen og beskæftige Europa med den.
- 2- At lette løsningen mht. sagen om det syriske Golan og Palæstina, og derefter Syriens erklærede anerkendelse af jødestaten, og dermed vil de palæstinensiske organisationer følge efter, samt at afslutte konflikten og dermed garantere det amerikanske hegemoni i regionen.
- 3- Som resultat af dette vil USA's image i regionen blive forbedret! Vigtigere er at løfte Bush' og det republikanske partis popularitet i USA, hvilket vil bane vejen for partiets sejr til det kommende valg.

Der var dog tre forhold, som stod i vejen for USA's realisering af sine mål for den omfattende opgørelse:

- 1- Europas konfrontation med USA. Dette skyldes, at Europa (Frankrig og Storbritannien) i forbindelse med likvideringen af Hariri fandt en gylden chance for at strides med USA om indflydelsen i Libanon efter at være blevet delvist fordrevet derfra for 30 år siden, og fuldstændigt fordrevet derfra siden Taif-aftalen for omkring 15 år siden. Det er ikke let for Europa at acceptere, at USA genvinder tøjlerne i regionen.
- 2- Hizbollah-spørgsmålet. Siden begyndelsen af 1980'erne er Hizbollah blevet støttet militært og trænet af Iran og Syrien... begge stater har støttet Hizbollah, indtil tiden for opgørelsen oprinder, og til den tid vil de begge tilendebringe Hizbollah på en god måde eller forråde partiet, hvis det bliver nødvendigt, og svigte partiet i kampen mod jøder, hvilket partiet ikke har været tilstrækkeligt klar over. Det væsentlige er, at Hizbollahs styrke er blevet mægtig, og partiet har mænd, der er oprigtige i deres kamp mod jøder. Partiet er kommet i en tilstand, der gør det svært for Syrien at beordre partiet til udelukkende at blive et politisk parti igen og til at holde inde med dets kamp mod jøder. Det er velkendt,

at når opgørelsens tid oprinder, så vil opgørelsens parter ikke acceptere, at Hizbollah får nogen rolle, og derfor var emnet om Hizbollah en hindring for opgørelsen.

- 3- Jødestaten-spørgsmålet. USA ved, at jødestaten aldrig vil acceptere en opgørelsen, der garanterer dem en stærk stat inden for fastlagte grænser, og lade de andre omkringliggende stater være i fred, for slet ikke at tale om deres modvillighed mod en stat, selv om den er svag, i Palæstina. Så jøderne går rundt med deres forvanskede Tora i deres hjerter og sind, og deres langsigtede mål er stadig hele regionen – fra Nilen til Eufkrat – når de får chancen.

Så længe de ikke mærker til en skade, der rammer dem, eller en fare, der pludseligt overrasker dem, så vil de aldrig acceptere at gå med til en opgørelse, der ikke får Syrien, Libanon og Palæstina til at tabe ansigt. Derfor var jødestaten-spørgsmålet en af hindringerne for opgørelsen.

USA anså, at fjernelsen af disse hindringer skulle ske ved at forhindre ildkampens ophør, så Europa ikke får mulighed for indblanding, og derved forlænges perioden for aggressionen, hvorved Hizbollah vil blive ramt af stor skade og jødestaten af en påvirkende skade.

Hvad jøderne angår, så vil de i dette tilfælde henvende sig til USA for at lægge et passende projekt.

Hvad Hizbollahs mænd angår, så kæmper de med oprigtighed for en af de to ypperligheder – sejren eller martyriet – men USA vil gennem Iran og Syrien kontrollere det passende projekt, ved at få Iran og Syrien til at styre Hizbollah i den ønskede retning.

Derfor accepterede USA ikke et øjeblikkeligt ophør af ildkampen, men først når ”omstændighederne er passende!”, hvilket den amerikanske udenrigsminister Rice nævnte d. 19/7/2006 e.Kr. efter et møde med den egyptiske udenrigsminister i Washington.

Men disse jøder mistede besindelsen pga. de smertelige slag, de modtog fra Hizbollah, og denne tilstand forøgedes som følge af deres afmægtighed i at opnå militær sejr, som de var vant til fra deres tidligere krige. Så de begyndte at beskyde de civile alle vegne uden at skelne mellem en gammel, et barn eller en kvinde, og uden at skelne mellem et beboelseshus, et hospital, en skole eller endda en moské, ja selv træer, bjerge, broer og veje blev ikke skånt... hvilket fik Europa til at udnytte dette i den offentlige mening for at stoppe ildkampen, før USA opnår sit mål, så Europa kan holde på nogle af trådene i sagen, og ikke overlade det hele til USA.

Således lagde Frankrig sit projekt, som koncentrerer sig om ildkampens ophør, og Europa støttede aktivt op om Frankrig i dette spørgsmål, især Storbritannien bag kulissen i overensstemmelse med dens politik om ikke at modsætte sig USA åbenlyst. USA blev nødsaget til at undersøge en udstedelse af en resolution fra Sikkerhedsrådet, men opfandt emnet om ”de fjendtlige militære handlingers ophør” i stedet for ildkampens ophør, så aggressionen forlænges, således at USA kan vende tilbage til sin oprindelige plan: Den fuldstændige opgørelse, hvis den formår, hvorfra USA vil gå fra opgørelsen af problemet i Libanon til den fuldstændige opgørelse under sin ledelse for at definere regionen i overensstemmelse med hvad, den har kaldt ”det nye Mellemøsten”. Derpå kom denne resolution, der indbefatter en forlængelse af resolutionens iværksættelse, da ethvert afsnit i resolutionen kræver diskussion og forhandling:

Så jødernes tilbagetrækning kommer samtidig med indsættelsen af den internationale styrke, og dannelsen og sammensætningen af denne styrke tager lang tid, og ophøret af krigshandlingerne er en tilsigtet elastisk opfindelse for at give mulighed for fortsættelsen af kampene når som helst. Dette er ud over teksten om angrebshandlingernes ophør. Det er kendt, at jødestaten fortolker sine drab på børn som forsvarshandlinger! og frigivelsen af de to fanger, uden at dette samtidig sker med frigivelsen af de libanesiske fanger, er en ydmygelse efter alt det blod, der er blevet udgydt, og Hizbollahs tilbagetrækning til nord for Litana før den israelske hær til tilbagetrækning er ligeledes en ydmygelse, og iværksættelsen af resolution 1559 er en udtømmning af enhver modstand mod jødernes aggression... og alt dette bringer forholdene tilbage til nulpunktet eller en smule over.

Formuleringen af denne resolution har givet USA en række fordele, hvis ikke alle fordelene; selv Chirac, som gentagne gange har udtalt sig om, at der skal indføres en tekst om ildkampens ophør i enhver resolution, da det ellers vil være en umoralsk handling, fortrød og trak sine ord i sig og godkendte resolutionsudkastet!.

O muslimer: Denne resolution er dødelig for hele ummah, og ikke kun for Libanon, da denne resolution er blevet forberedt for at fæstne opgørelsen mellem jøder og Libanon, som USA vil tage afsæt i for en mere omfattende opgørelse under sin ledelse i regionen for at udforme regionen i overensstemmelse med hvad, den har kaldt ”det nye Mellemøsten”, hvilket Rice har tilkendegivet under aggressionen d. 22/7 med, at den jødiske aggression vil give sig udslag i ”et nyt Mellemøsten”.

For jødestaten har resolutionen realiseret en sejr, som den ikke har kunnet realisere på slagmarken, og hvis den ikke havde været tryk ved den udeblivende indblanding fra de etablerede stater i muslimernes lande, uanset om de var blandt de stater, der råbte højt om støtten til Hizbollah som Syrien og Iran, eller om de var blandt de andre stater, som udviste fjendskab over for Hizbollah i skjul og åbenlyst, så havde jødestaten selv bedt om kampens ophør fra kampens første dage.

Muslimernes sager løses ikke med en international resolution, som Sikkerhedsrådet beslutter; det Sikkerhedsråd som USA, den ”store” varetager af jødestaten, dominerer over, men løses med jihad, med at bryde fronterne og hærenes fremrykning gennem disse til jihad for Allahs skyld, og samlingen af de kampdygtige soldater i disse hære, da det er en pligt, Allah har forpligtet muslimerne med, når fjenden indtager en hvilken som helst bid af deres jord. Så hvordan mon det forholder sig, når adskillige bider er mistet, og når muslimerne endda er blevet angrebet i deres egne hjem?! Ethvert folk, der bliver invaderet i deres egne hjem og ikke modstår invasionen med kraft, vil visselig blive ydmyget, og straffen vil sandsynligvis ramme dem. Allah (swt) siger:

﴿إِنَّا تَنفِرُوا يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلُ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾

”Hvis I ikke drager ud, så vil Han straffe jer med en smertfuld straf og indsætte et andet folk i jeres sted, og I kan ikke skade Ham det mindste, thi Allah er Mægtig over alle ting” (OQM. Al-Tawba 9: 39)

At de etablerede stater i muslimernes lande svigtede i forbindelse med at støtte Palæstina og Libanon mod jøder er en mægtig forbrydelse, og Syriens og Irans svigt af Hizbollah og deres efterladelse af partiet alene er en sammensværgelse for at lette adgangen for USA’s projekter til regionen. Det forræderiske og afmægtige standpunkt, der støtter USA og jødeaggressionen i skjul og endda også åbenlyst, hos de andre arabiske stater, især Ægypten, Saudi Arabien og Jordan og de resterende etablerede stater i muslimernes lande, er en forbrydelse, der omslutter dem med elendighed og skændsel i det jordiske liv og i det hinsides.

O muslimer: Godkendelsen og iværksættelsen af denne resolution er et forræderi mod Allah, Hans Sendebud og mu’minin, og chancen er tilgængelig for soldaterne i hærene for at fjerne disse regenter og for at tilbagebringe Islams glørværdighed, hvorved de opretter Khilafah-staten ifølge profetskabets metode, så den kan hævne sig på jøder for de børn, som blev dræbt eller lemlæstet, og de kvinder, som blev skræmt, gjort til enker og ydmyget, og de gamle, hvis blod blev udgydet, og for at hævne sig på jøder og dem, som står bag jøder. Og til denne tid, vil jøderne ødelægge deres huse med deres egne og de troendes hænder, og Allah (swt) vil tilfredsstille hjerterne på et troende folk.

﴿وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ۖ بِنَصْرِ اللَّهِ﴾

”Og på den dag vil de troende fryde sig over Allahs sejr” (OQM. Al-Rum 30: 4-5)

18. Rajab 1427 e.H.
12/8/2006 e.Kr.

Hizb ut-Tahrir